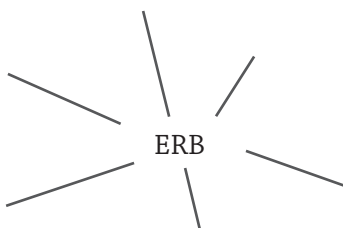

O čápovi

Text: Pověst o čápovi (rod Dobřenští)

Před mnoha a mnoha lety, když byl dědeček vašeho dědečka ještě malý kluk, byla válka. V té době žil v našem zámku hrabě a hraběnka Dobrzenských s jejich synem, který měl už brzy dovršit osmnácti let. Ten ale znenadání upadl do zajetí a byl prodán do otroctví. Doma o tom nevěděli, a tak mu nemohli nikterak pomoci.

Jednou, když zajatý syn pracoval na zahradě svého pána, uviděl hejno čápů vracejících se do našich krajin. Vzpomněl si, že čáp, který u nich na zámku v Chotěboři hnízdil, byl také krotký a slyšel na zavolání „Šotku“. Jen tak, pro nic za nic, zavolal: „Šotku“ a tu se jeden z čápů oddělil z hejna a přišel až k němu.“

Co asi mladý syn čápovi pověděl?

Jak myslíte, že pověst bude pokračovat dál?

Zkuste v pověsti pokračovat, napište alespoň 5 vět.

Pokračování pověsti:

Mladý Dobrzenský měl radost, že se setkal se svým známým čápem. Odloupl ze stromu kus kůry, vyryl na ní místo, kde byl držen v otroctví, a připevnil ji čápmu na krk. Ten se vznesl a odletěl za ostatními čápy.

Otec svého syna již dávno pokládal za mrtvého. Šotek si opět vykračoval velice nebojácně a přiblížil se až k starému pánu. Ten si povzdechl: „Ty ses opět navrátil, můj syn ale stále nikde.“ Vtom si povšiml cedulky na čápmu krku, sundal ji a přečetl. Jen co se dozvěděl, kde je jeho syn v zajetí, poslal posly s penězi, aby ho vykoupili. Netrvalo dlouho a mladý syn se vrátil opět domů. Od té doby mají Dobrzenští v erbu čápa.

Nakresli svůj vlastní erb: